

«Et legeme og én ånd, ligesom
I jo også blev kaldet til ét
håb.»

Efesos 4,4

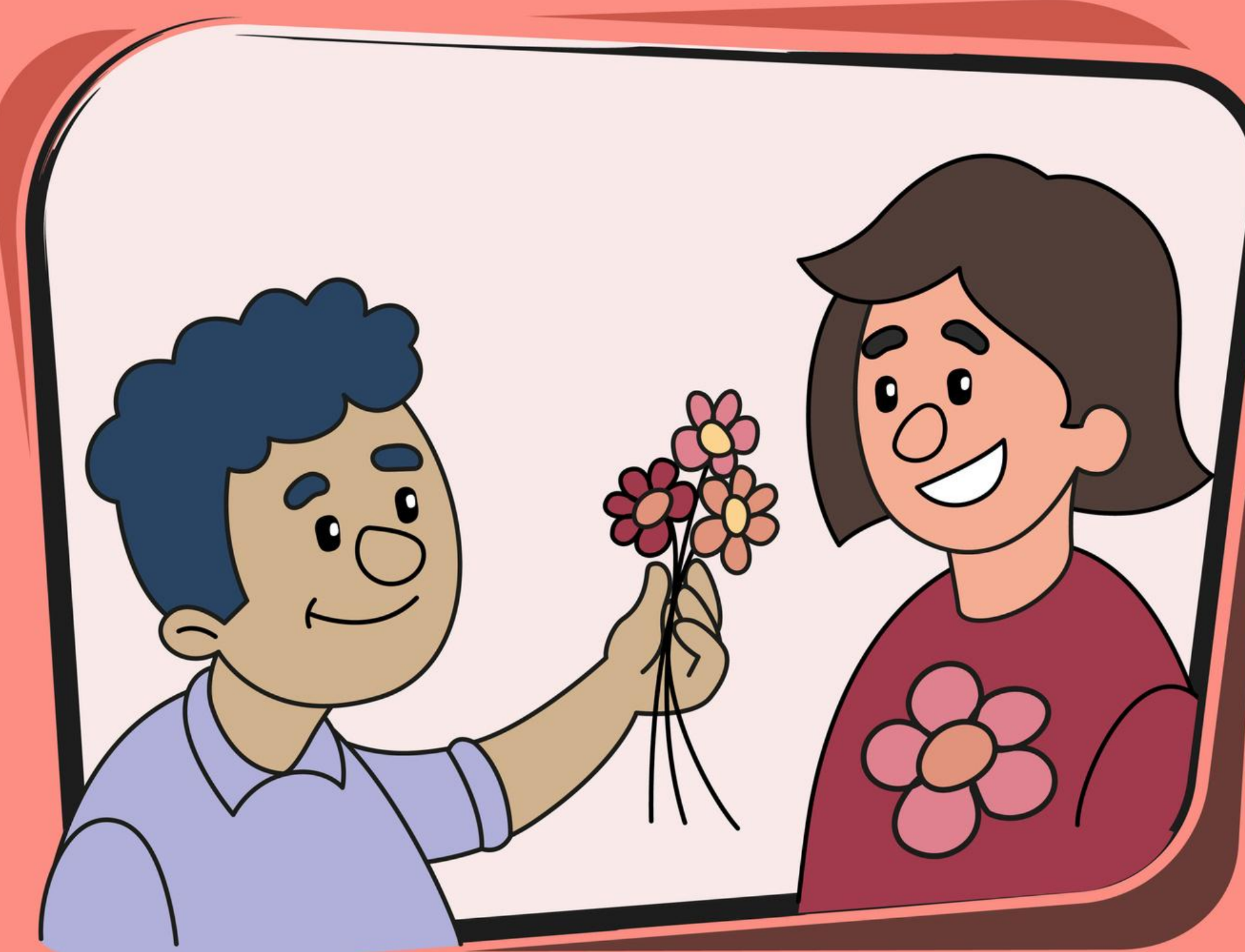

Denne måned beder kristne fra
forskellige kirker for enhed.

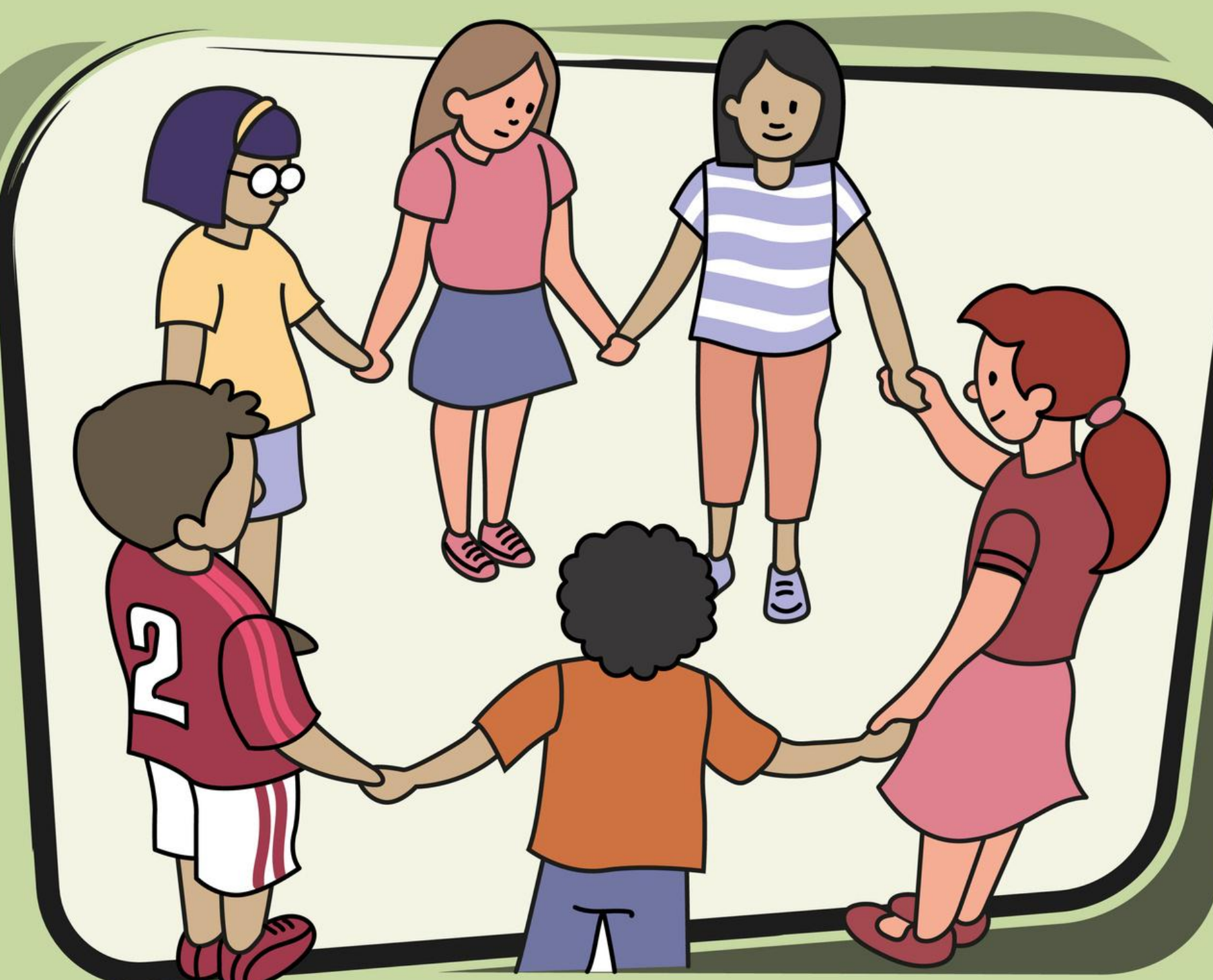
Apostlen Paulus minder os om,
at selvom vi er forskellige,
er vi kaldet til at leve i enhed:
forenet i den samme tro, den samme Ånd
og det samme håb.

Hvad betyder det for os?

Håb er som et lille frø, som Gud har
plantet i vores hjerter. Det kan vokse
og blomstre, når vi stoler på Ham,
– også når livet er svært

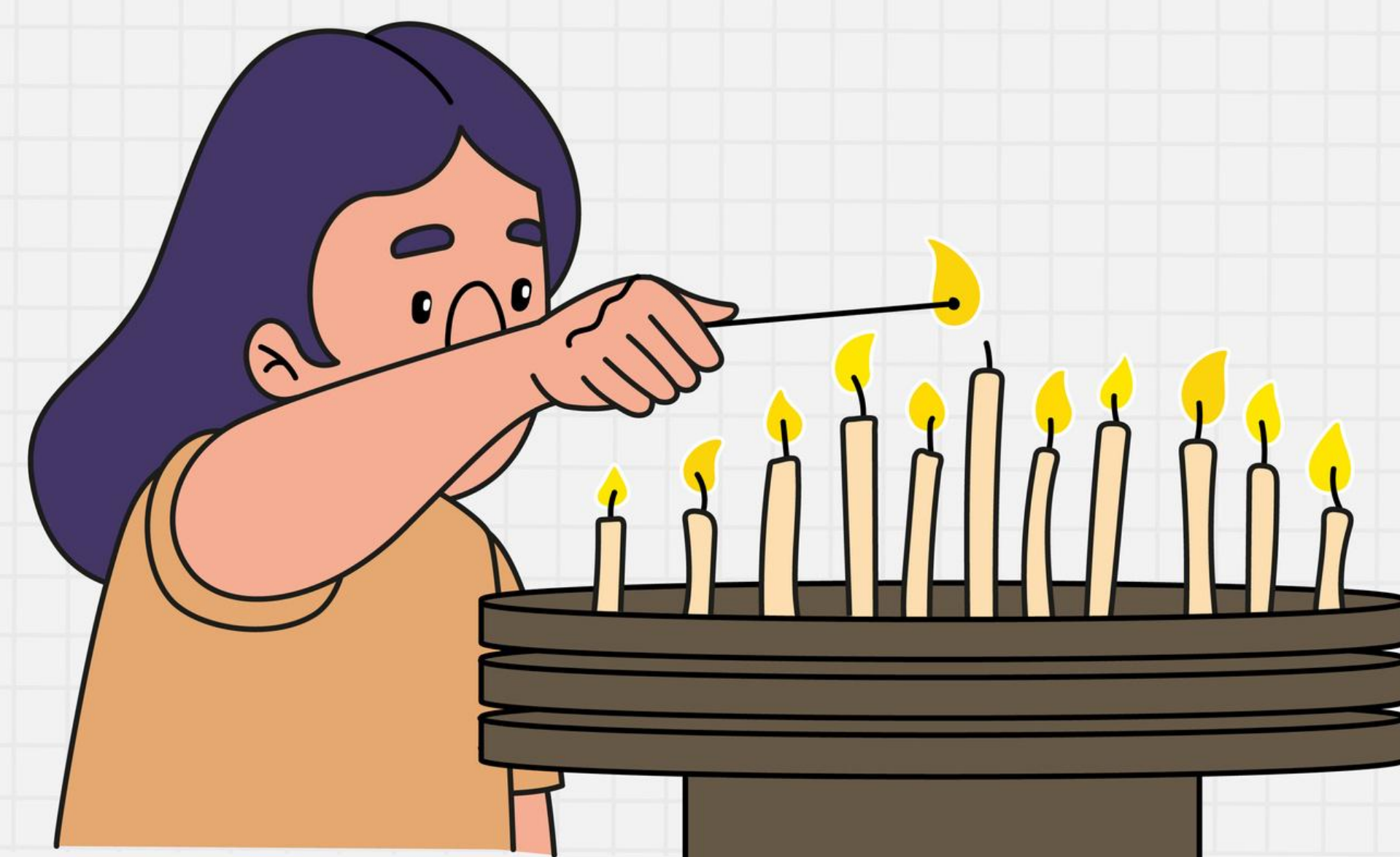
Håbet motiverer os til at arbejde
for en bedre verden og mere
fællesskab omkring os.
Vi kan starte med små handlinger
af fred og venskab.

Som kristne er vi kaldet til sammen at
vise Hans kærlighed.

Når vi lever i enhed med hinanden,
kan Jesus være midt iblandt os
og give os glæde og styrke.

☞ I Syrien er vi vokset som én familie:
ortodokse, katolikker og andre
kristne sammen.
Sidste år på Palmesøndag oplevede vi
et særligt øjeblik.
Efter messen var der fest i flere kirker,
hvor vi unge lavede musik sammen.

I nogle kirker var der ingen unge,
der spillede instrumenter.
Derfor tog nogle unge fra
den katolske Kirke over og spillede
i en ortodoks Kirke – og omvendt.

Det var et enkelt, men stærkt
tegn på enhed.
Det viser, at selvom vi tilhører
forskellige kirker, deler vi den samme
glæde og den samme tro. ☞

Cecilia fra Syrien

